

III.

Starea religioasă a Româniloră din timpurile acestea se schiță mai multe trebucuri. Catedrala din Roma, și a cărora Kurchéferiloră, și al Călugăriloră, își promovează înținzătoritatea și peste provinciile de la Dâmbovița. Negociațiunile între Ioan-ii și Împăratul Româniloră și al Bulgariloră, sunt cunoscuțe cititoriloră nostri^{*}). La anul 1234 îndreptățește Papa Greroriu IX către Bela Regele Ungariei un scrisoare:

» Greroriu către Regele Bela întreține părțile Regelui Ungariei.

» Precrește amă întăresă, în Episcopatul Comaniloră se astăzi păstrează ponli, kari se numescă Români, și cătote căkăzănumele se sokotescă și fi creștină, însă sunt o credință avândă diverse rituri și date fără fante kontrare acestei nume. Căci desprețindă biserică Romană și numescă misteriale bisericii dela

f) Gregorius etc. Belae Regi, Primogenito Regis Ungariae.

In Cumanorum Episcopatu, sicut accepimus, quidam populi, qui Valachi vocantur existunt, qui et si censeantur nomine christiano, sub una tamen fide varios ritus habentes, et mores illa committunt, quae huic sunt nomini inimica. Nam Romanam ecclesiam contemnentes, non a venerabili fratre nostro, Episcopo

^{*}) Bezi Tomș I, Marazină Istorie, pagina 50 și următoarele.

вenerabilul nostru frate, Episcopul Comanilor, care e Diecesanul locului, chi dela niste Pseudo-Episcop, karil tinut ritul Grecoilor, chi multe Ungari si Germani, chi alti ortodoci trece din Reratul Ungariei ca sa lochiesc k domnului, chi asta facindu-se unu nonius k Romani, despreutesc pe Episcop, chi priimesc de la domnului prezisele misterii intru mare scandal al ortodoxilor, chi intru multe skudere a credintei crestинe. Asta daru ka din diversitatea riturilor sa nu se nasku nerikle nentrus sasfete, amu vrutu sa imniedekemt atari nerikle, chi ka prezis Romani din lipsa misterielor sa nu mai aibu casu de a merge la Episcopul schismatici, komindemt avelut Episcopul din skrisorea noastru ka sa le ordineze lor unu Episcop katolic, konformu acelei natisni, care dupa stattele sinodului general sa fie luti Bikarul chi sa askalte de dinsul intru tote.

Cumanorum, qui loci Dioecesanu existit, sed a quibusdam pseudo-episcopis Graecorum ritum tenentibus universa recipiunt ecclesiae sacramenta, et nonnulli de regno Ungariae, tam Ungari, quam Theutonici, et alii orthodoxi morandi causa cum ipsis transeunt ad eosdem, et sic cum eis quasi populus unus factus, cum eisdem Valachis, eo contemto, praemissa recipiunt sacramenta in grave orthodoxorum scandalum, et derogationem non modicam fidei christiana. Ne igitur ex diversitate rituum pericula proveniant animarum, nos volentes huiusmodi periculis obviare, ne praefati Valachi materiam habeant pro defectu sacramentorum ad schismaticos Episcopos accedendi, eidem Episcopo nostris damus litteris in mandatis, ut catholicum eis

III siindă kă tă ka șnă Princeps katolikă ați făgăduită urmăriță judecătării nostră fiind Iacobă Alessal Episkopă Prenestină și atunci Lérată al scaunării apostolice, kă tă vei întârzie pe totuști neaskăzătorii bisericii Romane cei din țeara ta la ascensiunea aceleiai bisericii, prekymă konrind ea skrisoreea ta chea făkăză despre aceasta, și ați făgăduită că răsta acalea alesă Episkopă kă vei îndură pe prezișii Români ca să nu răimăskă nre Episkopul kare lîl va da loră biserica, și ați întărită că i-ați ordinată lăsă venitără destule și oneste din cheile chei preiștești dela dinșii, prekymă nea spusă acalea Lérată, răgăzătă așa dară pe Ținutărea ta Reralea și te îndemnămă și tu komindămă în-

Episcopum, illi nationi conformem, provida diliberatione constituat, sibi juxta generalis statuta concilii vicarium in praedictis, qui ei per omnia sit obediens, et subjectus.

Cum autem tu tanquam Princeps catholicus ad commonitionem dilecti filii nostri Iacobi Praenestini electi, tunc Apostolicae sedis Legati praestito juramento promiseris, te omnes inobedientes Romanae Ecclesiae in terra tua ad obediendum eidem Ecclesiae compulsurum, prout confectae super hoc tuae litterae continebant, ac eidem electo viva voce promiseris, quod praefatos Valachos compelleres ad recipiendum Episcopum, quem eis Ecclesia ipsa concesserit, et assignasse sibi de redditibus tuis, quos ab eis percipis, sufficientes redditus, et honestos, sicut idei electus nobis exposuit, regalem excellentiam rogamus,

tră ertarea пъкательш ка, де огъ че нѣ ти se къвне
тие а тине в Reratsh teш atari schismatiч, ши а лъса
neимолините челе че ал fъргъдзитш, siindш ачеаа пък-
тсте ши лъ Dzeш ши оменилорш, чи съл te sileшти a им-
нлини челе че ал пъгчесш къ atita lazdъ din възеле
tale, аша въ kитш съл плачи Regelsш Regilorш, ши въ
kitш съл пътеш ши нош лъвда въ Domnsh zelsл sincheri-
tъти tale. Datш въ Perusia въ 18 Kalende ale лъ D-
kembrie anno VIII al Pontifikatш nostre. »

Ромъній din țările Românilorș desnre kari se vor-
bește въ ачеастъ skrisore, se парш a fi fostш Molda-
vianш, țагъ нѣ Transilvanш, къ тóte ачеестea din жъгъ-
mîntsш Regelsш se întelege kъ skonsh era de a întórche
въ genere ne totш schismatiч (desbinațи, nesъпишш
astoritъти Папе), prin țrmare ши не Romъnій Tran-
silvanш kari kъдеа totш въ ачеашт katerorie.— Жъгъ-
mîntsш лъ Bela kъ se въ sili a face ачеesta, sъпъ
аша. g):

monemus, et hortamur attente, ac in remissionem ti-
bi injungimus peccatorum, quatenus, cum te non de-
ceat in regno tuo huius modi schismaticos sustinere,
ac ea, quae promisisti, Deo grata, et hominibus sint
accepta, ne facias irrita, quae de tuis labiis tam lauda-
biliter processerunt, eaque studeas efficaciter adim-
plere, ita quod ex hoc placeas regi regum, et nos
sinceritatis tuae zelum possimus dignis in Domino
laudibus commendare. Datum Perusii XVIII. Calend.
Decembris, Pontificatus nostri anno VIII. » Raynaldus
ad annum 1234.